

at give ham et saadant Tillæg, og det har ogsaa Udvalgets Flertal kunnet slutte sig til. Noget lignende er nemlig sket i et Par tidligere Tilfælde af samme Art. I 1870—71 tilstod man Assessor i Hof- og Stadsretten Müller, som havde opgivet et Byfogedembede i Hølbæk paa 4,432 Kr. for at overtage en Stilling med samme Lønning som Fauerholt, et Tillæg paa 800 Kr., og i 1880—81 gav man paa samme Maade Assessor Mourier i Hof- og Stadsretten, som var blevet forflyttet fra et Herredsfogedembede i Bjerre Herred til et Assessorembede, et lignende Tillæg. Rigsdagen har i begge disse Tilfælde fundet det rigtig at gaa ind derpaa, og det naget Retsbetjenten i det ene Tilfælde blev forflyttet fra et Embede, der var betydelig ringere med Hensyn til Løn end det Embede, som Fauerholt er blevet forflyttet fra. Derfor finder man, at der i dette Tilfælde er saa meget mere Grund til at gaa ind derpaa.

Det er i det hele taget meget sjældent, at Embedsmænd gaa over fra en bedre Lønnet Stilling til en ringere Lønnet, og hvis Fauerholt faar det Tillæg, her er Tale om, vil han dog fra første Oktober kun faa 4,432 Kr.; medens han som Herredsfoged i Terndrup vilde have haft 5,200 Kr. og fra Oktober 1897 5,800 Kr., saa at han langt fra alligevel faar den Lønning, han vilde have naaet, hvis han var blevet i sit tidligere Embede. Det er desuden meget sjældent, at Underdommere gaa over til at blive Overretsassessorer, og det er noget, man ved tidligere Lejligheder har lagt megen Vægt paa her i Folketinget, ligesom Udvalgets Flertal ogsaa lægger megen Vægt derpaa, at Overdommerembeder af og til kunde blive besatte med Folk, der havde lært det praktiske Liv at kende som Underdommere i Stedet for stadig med Folk, der gif lige ud af Kontorerne i Ministerierne. Dertil kommer, at det i Virkeligheden er en ren Tilfældighed, at Fauerholt ikke kan faa sin Anciennitet beregnet fra den Tid, han kom i sit første Embede. Lønningsloven af 26de Marts 1870 § 4 handler jo om disse Forhold, og dens Regler derom ere saadanne, at hvis han var stegen til et højere Embede, vilde han have faaet sin Anciennitet beregnet fra den Tid, han fik Embede i Terndrup; og hvis han f. Eks. var gaaet over fra det Embede paa 5,200 Kr., han havde, til et andet paa 4,800, altsaa til et noget mindre, vilde han ogsaa have faaet sin Anciennitet beregnet fra sin første Embeds tiltrædelse. Men paa Grund af en ren Tilfældighed ved Affattelsen af denne Lov kan han ikke faa sin Anciennitet beregnet fra sin første Tiltrædelse i Embedet,

naar han gaar over i et saa langt ringere Embede, som her er Tale om. Det ligger ganske simpelt i, at man overhovedet, den Gang man behandlede denne Lov, ikke et Øjeblik tænkte sig den Mulighed, at Embedsmænd gif fra et bedre Lønnet Embede tilbage til et mindre Lønnet. Under den hele Forhandling forudsattes det omvendte; som jo er det almindelige; at de steg fra det mindre til det bedre Embede, og saa beregnedes deres Anciennitet efter deres første Tiltræden i en bestemt Klasse af Embeder. Inden for den samme Klasse vilde de saa det beregnet efter deres første Tiltræden, naar de steg til en højere Løn. — De næste Forslag Nr. 133 og 134 skal jeg ikke dvæle nærmere ved. De angaa jo de provisoriske Foranstaltninger ved Kriminal- og Politiretten her i Kjøbenhavn. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at det første af dem, Nr. 133, for rettes, idet der ved en Fejlstagelse er sprunget et Nr. 2 over mellem Nr. 1 og Nr. 3. Der skulde først i Nr. 1 have staaet Summen 69,866 Kr. 66 Dre nedsættes med 7,800 Kr., og saa skulde der have staaet i Nr. 2: Summen 9,496 Kr. nedsættes med 864 Kr., og for det tredje saaledes som der staar. I Betænkningen er der taget et Forbehold over for de 11,000 Kr., der foreslaas til almindelige Vedligeholdelsesforanstaltninger ved Bredstøfelle Straffeanstalt. Udvalget har faaet adskillige Klager over Forholdene der ude paa Anstalten, faaet Klager over, at der ødtes med Arbejdskraft, og at der af den Sum, som blev bevilget til Vedligeholdelse, blev anvendt ikke saa lidt til Nybygninger og saadanne Foranstaltninger, som det vilde have været naturligt først at forelægge Lovgivningsmagten. Vi have i den Anledning rettet en Skrivelse til det højtærede Ministerium, og Svarskrivelsen findes jo i Betænkningen. Men denne Svarskrivelse har ikke været os fuldt tilfredsstillende, idet der klages over adskilligt, som den ikke ophjser. Skrivelsen ophjser jo, at man anvender en Del af Anstaltens Betjente som Haandværkere, idet man mener paa denne Maade at faa en Del Arbejde bedre og billigere udført. Det forekommer os, at det er noget uvilksomt, om man i Virkeligheden faar det billigere udført paa denne Maade, idet Betjentene jo faa deres sædvanlige Løn som Betjente og ikke saa deres Haandværksarbejde betalt som Haandværkere og derfor ikke have nogen særlig Opfordring til at skynde sig med det. Det er netop en af de Anker, som ere fremkomne, at man anvender en usforholdsmæssig lang Tid til de Arbejder, som saaledes udføres af Betjentene. Hvad de Nybygninger, som skulde være opførte